

Дружината си към лѣвия флангъ на бригадата. Мѣстността, обаче, по която предстоеше да се извърши това маневриране, бѣше много открита, и всѣко движение можеше да бѣде забелязано отъ противника и силно затруднявано. Така и стана: 1-а и 2-а роти бѣха силно обстреляни още при излизането имъ на посочения гребенъ, а при движението вдѣсно, къмъ фланга на бригадата, дадоха добра цель на турската артилерия и понесоха доста голѣми загуби. Въ сжщото време, поддържана отъ прииждащитѣ подкрепления, турската пехота наблегна силно на този малоброенъ противникъ. И все пакъ, следъ голѣми усилия и много жертви, 1/18-а дружина, макаръ и останала едва съ една трета отъ състава си, можѣ да се доближи къмъ фланга на бригадата, и тукъ, вече подкрепена, да води бой, докато се мръкна. Така че, въпрѣки голѣмитѣ си загуби, 1/18-а дружина разви крайно упорно действие срещу многочисленитѣ турски сили, запази фланга на бригадата, и не позволи на турцитѣ да се вмѣкнатъ въ охраняваната междина, а самата нея да откъснатъ отъ Бригадата.

Отстъплението на страничната охрана на 2/5-а бригада (1/18-а дружина), обаче, даде възможность на турцитѣ да обхванатъ лѣвия флангъ на бригадния боенъ редъ (20-и пех. полкъ), и последниятъ трѣбваше да се подаде малко назадъ. Впрочемъ, за запазване положението на този застрашенъ флангъ бѣ изпратена и полковата поддържка на 18-и пех. полкъ (6/18-а рота на подпоручикъ Стефановъ). Съ стремителна контъратака тази рота успѣ да отблъсне турцитѣ, обаче за кратко време даде убити единъ офицеръ, единъ подофицеръ и 17 войника и ранени около 30 души. Следъ затвърдяването на бригадния лѣвъ флангъ, 6/18-а рота къмъ 19 часа се прибра въ Полка си.

Къмъ 18 часа и 45 минути тъмнината сложи край на боя, и 18-и пех. Етърски полкъ събра дружинитѣ си и ношува въ боенъ редъ, като имаше въ първа линия — на позиция на дѣсния брѣгъ на р. Соуджакъ дере — 2-а и 3-а дружини, а въ полкова поддържка, въ гората северозападно отъ с. Чонгора, — 1-а и 4-а дружини. Вдѣсно отъ 18-и пех. полкъ бѣше 5-и пех. полкъ (отъ 1-а бригада)¹⁾, а влѣво — 20-а пех. полкъ (още по-влѣво — 2-и пех. полкъ). Презъ нощта дружинитѣ работиха за усиление позициитѣ си, и наблюдаваха противника, който въ гжсти вериги се бѣ спрѣлъ въ окрайнината на с. Дуванджи и на гребена на лѣвия брѣгъ на р. Соуджакъ дере. На 1/18-а и 4/18-а дружини, като доста пострадали при днешния бой, бѣ дадена възможность да се уредятъ и да си почиватъ.

Така завърши боятъ на 16-и октомврий, въ който Етърци съ достоинството на своитѣ прадѣди, отстояха на напора на многочисленитѣ турски войски отъ корпуса на Махмудъ Мухтаръ паша. Последниятъ, подкрепенъ и отъ други части, се силѣше да спечели онова, което безславно бѣ загубилъ при Лозенградъ.

На 16-и октомврий 18-и пех. Етърски полкъ геройски изпълни задачата, която му бѣ наложена отъ хода на боя. Този день Полкътъ прояви голѣ-

¹⁾ 1-а бригада къмъ 19 часа и 30 минути бѣ пристигнала въ помощ на 2-а бригада.